

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0275
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0368/A

Verzoekende partij	de bvba SCHEERS II vertegenwoordigd door mevrouw Agnes VAN LINT met woonplaatskeuze op het kantoor te Breedonkstraat 25, 1840 Londerzeel
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 20 februari 2016, geregulariseerd op 8 juni 2016, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 december 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en de bvba SCHEERS I tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise van 24 augustus 2015 ontvankelijk verklaard en gedeeltelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de heer Filip SCHEERS een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de regularisatie van een loods voor verkoop van landbouwprodukten (AVEVE) op de percelen gelegen te 1861 Meise, Drijpikkelstraat 53, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 178t en 178r.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 26 juli 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen worden beschouwd als een middel zoals bedoeld in de zin van artikel 15, 4° van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.
De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“

...

1ste middel: Verjaring

...

2de middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

...

3de middel: Schending van artikel 4.3.1 VCRO, artikel 4.4.23 VCRO en van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot bepaling van de toelaatbare functiewijzigingen voor gebouwen, gelegen buiten de geëigende bestemmingszone, van het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

...

4de middel: Schending in van de artikelen 4.3.1, § 1 (j° 4.2.19) VCRO, artikel 4.7.21, §1 VCRO en machtsoverschrijding, alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

“

...

De verzoekende partij verwijst in haar verantwoordingsnota herhaaldelijk naar passages uit het initieel verzoekschrift. Tevens voegt zij nog bijkomende stukken bij.

2.

Overeenkomstig artikel 59, §3 Procedurebesluit krijgt de verzoekende partij de mogelijkheid een verantwoordingsnota in te dienen en aldus haar middelen aan te duiden, met name waar en op welke wijze zij in haar initiële verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar hun oordeel, heeft gegeven.

In haar verantwoordingsnota voert de verzoekende partij vier middelen aan waarbij zij een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving geeft. Zij laat evenwel na, ondanks verschillende verwijzingen naar hetgeen in haar verzoekschrift werd uiteengezet en de toegevoegde stukken, om aan te duiden waar en op welke wijze van deze geschonden geachte regelgeving in het inleidend verzoekschrift reeds sprake is.

Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift kan de Raad enkel vier grieven afleiden. In de eerste drie grieven uit de verzoekende partij kritiek op drie voorwaarden die in de bestreden beslissing worden opgelegd, waarbij zij niet akkoord blijkt te gaan met het opleggen van deze voorwaarden omdat deze volgens haar niet konden opgelegd worden of in de praktijk niet uitgevoerd kunnen worden. Hierbij wordt niet aangegeven en kan ook niet afgeleid worden welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zij hierbij precies geschonden acht, noch de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen geschonden zouden zijn. De vierde grief steunt op een schending van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek in hoofde van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise, maar wordt in de wederantwoordnota niet meer ingeroepen, noch in dezelfde zin hernomen.

De Raad stelt dan ook vast dat de verzoekende partij – in het inleidend verzoekschrift – ten aanzien van de bestreden beslissing niet op voldoende duidelijke wijze doet gelden welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden.

3.

Het indienen van een verantwoordingsnota overeenkomstig artikel 59, §3 Procedurebesluit kan bovendien niet gelijkgesteld worden met de door artikel 17, §2 Procedurebesluit geboden regularisatiemogelijkheid. Artikel 17, §2 Procedurebesluit voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van een omschrijving van de middelen die naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden, zoals voorgeschreven door artikel 15, 4° Procedurebesluit.

Het verzoekschrift voldoet bijgevolg niet aan artikel 15, 4° Procedurebesluit dat vereist dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de ingeroepen middelen bevat.

Gelet op artikel 59, §4 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, worden ten laste van de verzoekende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 november 2016 door:

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER